

ΖΙΖΑΝΙΟΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, ΣΑΤΗΡΙΚΗ ΠΕΡΦΕΤΑ,
ΠΟΥ ΠΑΝΤΟΤΕ ΘΑ ΓΡΑΦΕΤΑΙ ΜΕ ΣΤΙΧΟΥΣ ΤΟΥ ΜΟΛΦΕΤΑ.

Έτος πρώτον σημειώνων
στ' Ἀργαστόλι ἔχω θρόνον.

Χίλια δεκαόσια κι' ἐννεήντα τρία
τοῦ χρυσοῦ μεγίστη φαίνεται λατρία.

Δις τοῦ μηνὸς « Ζιζάνιον » πρὸς τὸ παρὸν θὰ βγάω
ὁσάκις μένων ἄεργος δὲν ἔχω τί νὰ κάνω.
ἂν ὅμως ὑποστήριξιν μοῦ δώστε πατριῶται
τετράκις σὰς ὑπόσχομαι νὰ τὸ ἐκδίδω τότε,
πλὴν ἐπειδὴ στερούμεθα χρημάτων κατ' αὐτὰς
ἀνάγκη πᾶσα νὰ χωρὶς κι' ἡμεῖς συνδρομητὰς.

Ὅστις δὲ τέσσαρας δραχμὰς προκαταβάλλει μόνον
συνδρομητὴς μας γίνεται εὐθὺς γὰρ ἓνα χρόνον
κι' ἂν εἴναι στὴν ἀλλοδαπὴν πρέπει νὰ στείλλῃ ἔξω
γὰρ νὰ μπορέσῃ ὁ Μαγὴς στὰ ἔξοδα ν' ἀντίξῃ,
αἱ συνδρομαὶ θὰ δίδονται ἀμέσως πρὸς ἐμένα
τὰ φύλλα δὲ ὡς πάντοτε δέκα λεπτὰ τὸ ἓνα.

Τοῦ Φεβρουαρίου εἰκοσι-δεκτὴ
τὸν Δεσπότην πρέπει νὰ ὑποδεχθῶ.

Νούμερα δέκα μ' ἓνα
πρὸς τὸ παρὸν βγαλμένα.

Λέγει Σουσάνης ὁ ὀξύς
πρὸς τὸν Δεσπότην τὰ ἔξῃς.

Α'.

Κι' ἐγὼ Πανιερώτατε ὁ ἄκακος Σουσάνης,
τυγχάνων νόμιμος ἀσπὸς τῆς ἐπαρχίας Κράνης,
καὶ γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν σ' αὐτὴν ἐδῶ τὴν πόλιν
ἐκδίδω τὸ « Ζιζάνιον » ἐμμέτρως κατὰ σχολὴν,
πολὺ γελοῖος τὴν μορφήν, καὶ ὅπως παραλέκατον
φυλακισθεὶς καὶ ξυλισθεὶς κατὰ τὸ ἄρθρον... δέκατον,
καὶ ξύλο μὲν ἐδέχτηκα μὴ νύχτα μὲ τὸ μποῦσι
ἐσχαίως δὲ καὶ φυλακὴν ἐπ' ἀρχόντος Δεδούστ,
ἐν διαφόροις κοιτασθεὶς ὑγραῖς στρωμαῖς κατέργων
ἐπαγγελλόμενος αὐτὸ τὸ κινδυνώδεις ἔργον,
ἐγὼ, Δεσπότη μου ὁ ζῶν χωρὶς περιουσίαν
τὸ πρόβατον τ' ἀπολωλὸς κατὰ τὴν ἐκκλησίαν,
τὰ πάντα ὑφιστάμενος τὰ πάντα συνταράξας
καὶ δίκαιον Ρωμαϊκὸν καθὼς καὶ σεῖς σπουδάξας.
Πανδέκτας τε καὶ κώδικας καθὼς καὶ Εἰσηγήσεις
πρὸ τῶν ποδῶν σου ἔρχομαι ζητῶν νὰ μ' εὐλογήσῃς.

Νὰ μ' εὐλογήσῃς βέβαια διότι συμπεραίνω
πῶς μὲ τὴν εὐλογίαν σου καὶ μπορεῖ νὰ γένω.
Νὰ μ' εὐλογήσῃς βέβαια, προσήλθον Δεσποτά μου
διότι λίγοι οἱ ὑπὲρ καὶ πλεῖστοι οἱ κατὰ μου.
Νὰ μ' εὐλογήσῃς βέβαια ποθῶ Ἀρχιερεῦ
διότι οὐκ ὡς λέγουσιν ἐν τῷ πολλῷ τὸ εὖ
ἀλλ' ἐν τῷ εὖ ἦν τῷ πολλῷ καὶ ξέρω γὰρ τί ἄλλο
εἶπ' ὁ Σωκράτης μὴ φορὰ παρευρεθεὶς σὲ μπάλλο.
Νὰ μ' εὐλογήσῃς βέβαια διότι οὕτω πῶς
εἰς τὸ ἔξῃς θὰ φέρομαι πρὸς πάντας εὐπρεπῶς,
καὶ οὐ ποτὲ ἐλέγξουσιν τοὺς στίχους μου κυρία
καὶ οὐ ποτὲ δοθήσονται αὐταῖς ἀφειτηρίαί,
ὅπως τὸν ἄκακον ἐμέ καὶ μικροσκοπικὸν
καὶ πάλιν ὀδηγήσωσιν ἐντὸς τῶν φυλακῶν.
Νὰ μ' εὐλογήσῃς ἔρχομαι Πανιερώτατέ μου
γιατὶ δὲν εἶδα προκοπὴν ὁ δυστυχὴς ποτέ μου,
κι' ἀντὶ νὰ βλέπ' ὠφελειαν ἐκ τούτων μου τῶν στίχων
κτυπῶ τὸ κεφάλι μου πολλὰς φορές στὸν τοῖχον.

Νὰ μ' εὐλογήσῃς βέβαια Ἀρχιερεῦ ποθῶ,
διότι προαισθάνομαι μ' αὐτὸ πῶς θὰ σωθῶ,
καὶ ὅτι κάπου πάντοτε θὰ βρίσχω ἐπιούσιον
καὶ ἴσως ὑστερότερα μ' ἀκούσετε καὶ πλούσιον.

Κεφαλληνίᾳ ἅγιε, πατὴρ καὶ ἱεράρχα
τῶν Κεφαλληνῶν τῶν κλεινῶν, ἐν οἷς κι' ἐμοὶ τοῦ χάχα.
Ὡς εὖ παρίστης σήμερον θελήσας νὰ ποιμάνῃς
ἡμᾶς τὰ ἀχαλίνωτα κακὰ θερὰ τῆς Μάνης.
Πλὴν σὺ τοσοῦτον ἀγαθός, καὶ ὦν τοσοῦτον πρᾶος
τὸν λόγον τοῦ διδάξαντος κηρύσσων ἀνάως,
δὲν ἀμφιβάλλω πῶς πολὺ θὰ μᾶς ἐξημερώσῃς
καὶ στὰς ψυχὰς μας αἶσθημα ἀγάπης θὰ ριζώσῃς,
πιστεύω δὲ πῶς θάχετε καὶ τὴν ὑπομονὴν
ὡς ἔσωσας Ἀρχιερεῦ ἐκείνην τὴν μονὴν
ἐν Σιεννημάχῳ δηλαδὴ, νομίζω, τοῦ Βατσκοῦβου,
ὑπάρχοντος ὡς ἔμαθον, μεγάλου τότε φόβου
μήπως αὐτὴ καταληφθῇ θαρρῶ ὑπὸ Βουλγάρων,
οὕτω, νὰ σώσῃς καὶ ἡμᾶς ἀπὸ ἡθῶν βαρβάρων
καὶ μερικῶν ἐλεεινῶν ἰδιοπροποιῶν
ὧν ἀκατάληπτόν ἐστι, Δεσπότη, τὸ ποιόν.
Θαυμάζομεν Ἀρχιερεῦ, τὴν σὴν νοημοσύνην,
σεβόμεθα, Γεράσιμε, τὴν σὴν ἀγαθοσύνην,
ὕμνουμεν ἀπαξάπαντες τὰς τόσας ἀρετὰς σου,
ζηλεύομεν θαυμάζοντες τὰ προτερήματά σου.

Ἐδῶ σ' ἐπεριμέναμε περίεργοι, Δεσπότη,
καὶ τὴν ἡμέραν πῶφθασες σημείωσε πῶς ὅτι
πολλοὶ ἐπαρτρέχανε στὸ μόλο ὡς εἰκός
οἱ μὲν αὐτοὶ καθ' ἑαυτοί, οἱ δὲ φαμελικῶς,
κι' ἐγὼ πολὺ περίεργος γὰρ νὰ σὲ-ιδῶ Δεσπότη μου
ἔφαγα τόσες ζουπιξίες ποῦ ἔπαθε τὸ σκότι μου,
κι' ἐνῶ ἐγὼ ἐπὶ ταύτῳ προέδραμον αὐτόκλητος
στὸ ὕστερο μ' ἐζούπησε καὶ ὁ παπᾶ Θεόκλητος,
ποῦ ὅσῳ ὁ σεβάσμιος νὰ βῇ πάνταθ' ἐμὸν
μ' ἔκαμε τέσσερις φορές κι' ἐρόναξα τὸ ὄμμα μου.

Μορμελίου

διότι αν συνέβαινε να με ζουπίση φέρμα
έκεϊ βεβαίως θαύρισα το βίον μου το τέρμα.
Έν τῷ ναῷ ὡς εἶδατε, τοσοῦτον ἦν τὸ πλῆθος
ποῦ μ' ἀγωνίαν ἔπερνε πνοὴν τὸ κάθε στήθος.
Ὁ δὲ γαστάρδος τοῦ ναοῦ ὁ Πήλλικας Μαρκάκης
παιδί, ποῦ τὴν ἀξίαν του τὴν εἶδαμε πολλάκις,
μ' ἐρώτησε μετὰ τὸ πλευρὸ ἂν εὐλογοῦ τὸ βρίσκω,
γὰρ τὸ κολῶς ἐκόπισσες νὰ βγάλουμ' ἓνα δίσκο,
ἀλλὰ ἐγὼ μὴ συμφωνῶν σὲ πράγματα ρεζίλικα
ἀπέκρουσα Δεσπότη μου τὸ σχέδιον τοῦ Πήλλικα.

Ἀκούων σου ἐν τῷ ναῷ τὸν λόγον τὸν ὠραῖον,
καὶ ἐν τῷ μέσῳ βλέπων σε τοσοῦτων ἱερέων
ἐπ' ἀρκετὸν ἐθαύμασα τὴν σὴν, φωστὴρ, ἀξίαν
μέσα σὲ τόσον θόρυβον καὶ τόσην ἀταξίαν.
Πολὺ σὰς ἐξετίμησα εὐθὺς καθὼς σὰς εἶδα
καὶ εἶπα νᾶχε τέσσαρους τοιοῦτους ἡ πατρίδα,
βεβαίως δὲν θὰ ἤμεθα εἰς οἷαν νῦν κατάστασιν
νὰ βρίσκειται τὸ ἔθνος μας σχεδὸν εἰς ἐπανάστασιν.
Τί νὰ σοῦ πῶ περισσύτερα Πανιερώτατέ μου
Δεσπότην, ἔτσι κόμ' ἰλ φὸ δὲ ἔχω-ἰδεῖ ποτέ μου,
κι' ὅσοι σοῦ θέλουνε κακὸ Ἀρχιερέα Δόριζα,
θὰ δέσμαι νὰ βγάλουνε μοληνυχτὴς τὸν κόριζα,
γιατὶ ἂς ξεστραβόνεταί καθένας νὰ σὲ βλέπη
πῶς εἶσαι μετὰ τὰ ὅλα σου Δεσπότης ὅπως πρέπει.
Εἰμὶ δὲ προθυμότερος κι' ἐγὼ ἂν ἀγαπᾷς
ν' ἀφήσω τὰ τετράστιχα καὶ νὰ γενῶ παπᾶς,
καὶ μὰ τὸ Θεὸ ἂς ἔλειπαν τὰ γένια κι' ἡ νηστεία
νὰ ἰδῇς πῶς ἐγενόμουνα παπᾶς χωρὶς τ' ἀστεία.
Πλὴν παρευθὺς πιστεύσατε Ἀρχιερέα Δόριζα,
τὰς ὅσας μ' ἐστριμώξανε στὴ φυλακὴ θ' ἀφόριζα,
καὶ ἄλγιστο θὰ ἔμεγεν στὸ χῶμα τὸ κορμί τους,
γιατὶ καλὰ ὑπόφερα κ' ἐγὼ γι' ἡ πινομή τους.
Πλὴν μετ' ἀγάπης ἀληθοῦς καὶ κατὰ πάντα ἴσης
νὰ μ' ἀγαπᾶτε ἅγιε ὀφείλετε ἐπίσης.
Κι' ἂν ὅλα τὰ Ζιζάνια σκοπεῖς νὰ κατατρέξῃς
σὲ τοῦτο τὸ Ζιζάνιον ὀφείλεις νὰ προσέξῃς,
διότι νὰ Ζιζάνιον καὶ τοῦτο ὀνομάζεται
ἀλλ' ὅμως τὴν ὠρέλειαν τῶν πάντων κατεργάζεται.

Οὐ μὴν ἀλλὰ Ἀρχιερεῦ γνωρίζων σοι ἐν τέλει
πῶς εἶμαι φίλος πρὸ πολλοῦ μετὰ τὸν Ἀριστοτέλη
ἐκεῖνον, ὃν νὰ κάμετε τοιοῦτον, ἡξιώσατε,
σὰς λέγω πῶς τοῦ ἔπρεπαν τὰ ὅσα τοῦ ἐδώσατε,
διότι εἶν' ἐνάρετος καὶ κάτοχος παιδείας
καὶ λόγους ἐξεφώνησε σπουδαίους, εἰς κηδείας,
κι' ἐνῶ ἐχάρην κατ' ἀρχάς, λυποῦμαι νῦν διότι
μετὰ τὴν τιμὴν ποῦ ἔλαβε Πανάγιε Δεσπότη,
εἰς τὸ ἐξῆς παντάπασιν σ' ἐμὲ δὲν θὰ προσέχη
καθότι πάντα μεθ' ὑμῶν, Ἀρχιερεῦ, θὰ τρέχη,
πλὴν ἐξ αὐτοῦ, Δεσπότη μου, καλλότατα μπορεῖτε
νὰ μάθετε τὰ κατ' ἐμὲ ἀνίσως ἀπορρεῖτε.

Ἀλλὰ κι' ὁ φίλος Μεντζικῶφ ὁ ἕτερος διάκονος,
ὁ ἔχων προτερήματα καὶ χαρακτῆρα Λάκωνος,
πολὺ καλὰ, Ἀρχιερεῦ κι' ἐκεῖνος μετὰ γνωρίζει
καὶ ὅ,τι τὸν ῥωτήσετε ἀμέσως σὰς ὀρίζει.

Οὐδὲν αἰτεῖται παρ' ὑμῶν Δεσπότη τὸ «Ζιζάνιον»
παρὰ τὴν εὐλογίαν σου ἐκείνην τὴν οὐράνιον
κι' ἂν δὲν σὰς εἶναι δύσκολον νὰ πῆτε καὶ τοῦ Βέγγα
νὰ μοῦ χάριση ἓνα δρόμ' οὗ τοῦ χρωστάω γρέγγια.
Τὸ μόνον εὐεργέτημα γιὰ μᾶς τοὺς λαϊκοὺς
εἶναι ν' ἀργέψῃς, ἅγιε, καμπόσους κληρικοὺς,
γιατὶ Πανιερώτατε, μετὰ τὰ κακὰ ποῦ τρέχουνε
τόσοι πολλοὶ ἐγέναντο ποῦ μετρημοὺς δὲν ἔχουνε,
καὶ βλέπεις σ' ὅλα τὰ χωρὶς ἓνα παπαδολάσι,
ποῦ ἂν συνέλθουν ἐνοπλοὶ μᾶς πέρνουνε τὴ Λάση,
ἐξ ὧν ἐν μέρει, ἄθρησκοι καὶ παντελῶς ἀγράμματοι,
νὰ σακουλῶνουν πρόθυμοι, καὶ στὸ φαῖ ἀκάμματοι.

Τὰς ἀρετὰς σου τὰς πολλὰς Ἀρχιερεῦ μου Δόριζα
ἐξ ἀκοῆς πρὸ ἡμερῶν ἀπὸ πολλοῦς ἐγνώριζα,
πλὴν καὶ δὲν ἤλπιζα ποτέ πῶς θάτανε τοσοῦτος
τῶν ἰδεῶν καὶ γνώσεων ἐν σοί, πατὴρ, ὁ πλοῦτος.
Εὐθὺς καθὼς ἐν τῷ ναῷ τοὺς πάντας ἐπευφήμησας
πῶς εἴσθε ὁμολόγησα ἀντάξιός της φήμης σας,
καὶ πάλιν πρέπει νὰ σοῦ πῶ Πανιερώτατέ μου
πῶς Ἱεράρχην ὡς Ὑμᾶς δὲν ἔχω γδὴ ποτέ μου,
τοσοῦτον ἀφελέστατον, τοσοῦτον θαυμαστὸν
παιδίαν τε καὶ γνώσεων καὶ ἀρετῆς μεστόν.
Εἰλικρινῶς Ἀρχιερεῦ σ' ἐθαύμασα πολὺ,
μιλεῖς, καὶ ὁ Χρυσόστομος νομίζω πῶς μιλεῖ.
Ἀρχιερεῦ, Γεράσιμε, ἐξαίρω τ' ὄνομά σου,
φεῦ! νὰ μὴν εἶμαι κληρικὸς νὰ κάθωμαι σιμά σου!
ν' ἀκούω τὸ μελίρρητον ἐκεῖνο τῆς φωνῆς σου.
Εἶσαι τῷ ὄντι, Δόριζα, τὸ καύχημα τῆς νήσου.
Πολυτιμότερος, λαμπρὸς ἀδάμας τῶν Ἑλλήνων,
πατὴρ, στολὴ καὶ καύχημα ἡμῶν τῶν Κεφαλλήνων.
Ἀγαθοσύνης θησαυρὸς πραότητος εἰκόνα
Σὺ δὲ ὦ Μοῦσα ποῦ φαιδρὰ πετᾷς στὸν Ἑλικῶνα
νὰ με ἐμπνεύσῃς πάραυτα κατὰδὲ πρὸς τὰ κάτω
νὰ ἐξυμνῶ τὰς ἀρετὰς τοῦ Πανιερωτάτου.
Ὅν ὁ Θεὸς ἡυδόκησε τὸ νῦν νὰ μᾶς χάριση
εἴθε δ' αὐτόν, αὐτὸς, αἰεὶ καὶ νὰ διατηρήσῃ,
τοὺς πάντας περιθάλλοντα, τοὺς πάντας μνημονεύοντα
ἐντιμον, σῶον, ὑγείᾳ καὶ μακροημερεύοντα.

Τ' ἀπόγραμμα ποῦ θαῦγστε γιὰ νὰ διασκεδάσετε
τὰ παγωτὰ τὰ ἐξοχα τοῦ Σκούρη μὴ ξεχάσετε,
τὰ δεκαπέντε σας λεπτὰ σὰν ἔχετε στὸ χέρι
ὅ,τι μυσὸ ζητήσετε ἀμέσως σὰς τὸ φέρῃ
εἶναι πολὺ ἀνώτερα αὐτὰ τὰ παγωτὰ
κι' ἀπὸ τῆς Νεαπόλεως χωρὶς τὰ χωρατὰ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

147
735
294
3617
12
3687

3617

26

26

26

2617

16
26
221
26
13
26
18